

РЕШЕНИЕ

№ 5636

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6398** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, подадена чрез процесуалния представител, срещу Решение № 20079985/ 29. 03. 2021 г., постановено по НАХД № 13462/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на оспореното решение, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът [фирма], в писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд – София град, III касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като

съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, като е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С Решение № 20079985/ 29. 03. 2021 г., постановено по НАХД № 13462/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-13-508-25 от 07. 04. 2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗ/ на [фирма] са наложени 10 имуществени санкции в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева всяка, за извършени нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса е било допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на конкретно описание на вмененото нарушение.

По делото не е налице спор по фактите: Въз основа на издадена заповед от 28. 08. 2019 г. на изпълнителния директор на ИА “Медицински надзор“ е била извършена проверка на [фирма]. Проверени са 10 истории на заболявания на пациентите С. И. Ф., Х. Н. Ш., К. П. К., К. Н. К., И. Й. И., А. Г. А., Н. Н. В., Б. И. Р., Х. Г. Я. и Б. С. С.. Установено е било, че през м. 03. 2019 г. всички пациенти са заплатили суми за административни и финансови услуги на здравното заведение, които не попадат в обхвата на допълнителни услуги по чл. 2, ал. 3 и чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Прието е, че [фирма] е изискало и получило без правно основание суми от тези лица за административни и финансови услуги, с което е нарушен чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

Поради това, на дружеството бил съставен АУАН № А-13-508-25/15. 01. 2020 г., въз основа на който било издадено и НП № НП-13-508-25 от 07. 04. 2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗ/ на [фирма] са наложени 10 имуществени санкции в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева всяка, за извършени нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че в случая липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочените като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ са общи и не съдържат конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административнонаказателна отговорност сами по себе си.

Както от актосъставителя, така и от административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Тази разпоредба се отнася именно до

допустимите допълнителни услуги, които могат да получат пациентите, а това са:

1. подобрени битови условия - самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента;
2. допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение, извън осигурените здравни и общи грижи - самостоятелен сестрински пост, допълнителен помощен персонал, меню за хранене по избор, съобразено със съответния лечебно-диетичен режим;
3. избор на лекар или екип от медицински специалисти.

Включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнителните услуги да са поискани от лицето, на което се предоставя медицинска помощ в лечебното заведение. Не може да се приеме, че изброените в предварителната план-сметка услуги по „оформяне и обработка на документи“, „статистическа обработка“, „поддръжка на компютърна система и софтуер“, „консумативи за административно обслужване“, „поддръжка на софтуер на финансово-счетоводна дейност“, „услуги за плащане в брой и/или по банков път“ и „консумативи за финансово обслужване“ действително са поискани, независимо, че съответният пациент се е подписал на документа. Ето защо, така описаните суми за административни и финансови услуги, за които са издадени и съответните фактури представляват нарушение именно на горепосочената норма от Наредбата. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги не следва да се заплащат от пациентите, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнителните услуги по чл. 24а от Наредбата.

Едновременно с това обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. Не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57 ал. 1, т. 5 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довело до нарушаване правото на защита на нарушителя.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на [фирма] следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с

чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20079985/ 29. 03. 2021 г., постановено по НАХД № 13462/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав.

ОСЪЖДА ИА „Медицински надзор“ да заплати на [фирма] направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.